

802414

College van burgemeester en wethouders van
Drechterland
Postbus 9
1616 ZG HOOGKARSPEL

Datum
8 januari 2020

Ons nummer
202000112/1/R1

Uw kenmerk

Inlichtingen

Onderwerp

█ e.a./BW Drechterland
Omgevingsvergunning bouw (paardenbak)

Procedure
Hoger beroep

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u ingediende stukken die betrekking hebben op bovenvermelde procedure. De naam en het nummer van deze zaak zijn u eerder meegedeeld. U vindt ze bovenaan dit bericht onder "Onderwerp" en "Ons nummer".

Ik verzoek u naar aanleiding van de stukken een schriftelijke uiteenzetting te geven. U hebt daartoe de gelegenheid tot en met 19 februari 2020.

Incidenteel hoger beroep

Indien een belanghebbende meent nadelige gevolgen te kunnen ondervinden in het geval dat het hoger beroep slaagt, kan hij alsnog hoger beroep instellen bij de Afdeling; het zogeheten incidenteel hoger beroep.

Indien u alleen de gronden van het hoger beroep wilt bestrijden, hoeft u geen incidenteel hoger beroep in te dienen. Dan kunt u volstaan met het bestrijden van die gronden.

Het indienen van een incidenteel-hogerberoepschrift dient te gebeuren binnen bovengenoemde termijn. Desgewenst kan het incidenteel hoger beroep worden ingesteld onder de voorwaarde dat het eerder ingestelde hoger beroep gegrond is. In dat geval vervalt het incidenteel hoger beroep als het eerder ingestelde hoger beroep niet-ontvankelijk of ongegrond is, dan wel wordt ingetrokken. U wordt verzocht een eventueel incidenteel hoger beroep bij afzonderlijk bericht in te stellen en daarin uitdrukkelijk te vermelden dat u incidenteel hoger beroep instelt. Het incidenteel-hogerberoepschrift dient de gronden van dat beroep te bevatten. Na de ontvangst van het incidenteel-hogerberoepschrift zal worden bezien of dat voldoet aan de daaraan gestelde wettelijke vereisten. Zo nodig ontvangt u daarover nader bericht.

Aan de in dit bericht genoemde termijnen zal strikt de hand worden gehouden. Verzoeken om verlenging van deze termijnen zullen niet worden gehonoreerd.

Privacy

Wees er alert op welke privacygevoelige informatie u wenst te delen, want de Afdeling stuurt de van u ontvangen stukken door naar de andere partijen. Voor meer informatie gaat u naar www.raadvanstate.nl/privacyverklaring.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

1A

AANTEKENEN EN PER GEWONE POST
Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7 JAN. [REDACTED]
ZAAKNR. 202000 [REDACTED]
AAN: [REDACTED]
BEHANDELD DD: [REDACTED]

Stichting Achmea Rechtsbijstand
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Spoorlaan 298
Tilburg

Telefoon 088 462 3700
Fax 088 462 2799
klantenservice@achmearechtsbijstand.nl
www.achmearechtsbijstand.nl

Tevens per fax: 070- 365 1380

Datum
6 januari 2020
Onderwerp
beroepschrift

Ons zaaknummer
R215484915
Uw kenmerk

Behandeld door
[REDACTED]
Dinsdag afwezig

Geachte [REDACTED]

[REDACTED] en [REDACTED] wonende aan de [REDACTED] in [REDACTED] vroegen ons om juridische hulp.

HAA 19/3187 WABOA KL02

Cliënten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van rechtbank Noord-Holland van 22 november (verzonden 26 november 2019). (HAA 19/3187 WABOA KL02).

Met de uitspraak is het beroep van cliënten gericht tegen de beslissing op bezwaar van 25 juni 2019, gegrond verklaard.

Cliënten waren het niet eens met het besluit van 25 juni 2019 van het college B&W van gemeente Drechterland. Middels de beslissing op bezwaar is het bezwaar van cliënten gericht tegen het besluit van 4 december 2018, ongegrond verklaard. Cliënten zijn het bovendien niet is met de bij de beslissing op bezwaar gevoegde omgevingsvergunning van 25 juni 2019 nu deze onderdeel uitmaakt van de beslissing op bezwaar.

Middels het besluit van 4 december 2018 heeft het college besloten een omgevingsvergunning te verlenen, voor de activiteiten bouwen en afwijken bestemmingsplan ten behoeve van de realisatie van een paardenbak aan de [REDACTED] te [REDACTED]

HAA 19/3418 WABOA KL02

Cliënten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van rechtbank Noord-Holland van 22 november (verzonden 26 november 2019). (HAA 19/3418 WABOA KL02).

Vervolg op de brief van
23 december 2019

Bestemd voor

Bladnummer
2

Met de uitspraak is het beroep van [REDACTED] gericht tegen de beslissing op bezwaar van 25 juni 2019, gegrond verklaard.

Gronden Beroep HAA 19/3187 WABOA KI02

Cliënten zijn het niet eens met de uitspraak van de rechtbank. Cliënten stellen beroep in ten aanzien van de overwegingen welke door de rechtbank uitdrukkelijk zijn afgewezen.

Tuin-2

Cliënten blijven van mening dat vergunningverlening niet mogelijk is op grond van de binnenplanse bevoegdheid. Cliënten zijn van mening dat het toepassen van de binnenplanse bevoegdheid in dit geval niet mogelijk is.

ad. b. (voorziening gerealiseerd op afstand minder dan 120m van voorgevel bijbehorende woning)

In de beslissing op bezwaar is overwogen dat de gehele voorziening is gerealiseerd op 120m van de voorgevel van de bijbehorende woning. Van belang is hier dat een aanvraag is ingediend waarbij wordt verwezen naar de bestaande bak met een omvang van 20x40m. De tekening (waaruit zou volgen dat het bouwwerk volledig binnen 120m. laat een andere afmeting zien van de paardenbak dan de afmeting zoals vermeld in het aanvraagdocument.

Nu een discrepantie bestaat tussen de aanvraag en de afmetingen in de bijlage behorend bij een vergunning, en het besluitdocument zelf geen afmeting vermeld, is het besluit tot vergunningverlening niet zorgvuldig.

Door de rechtbank is in de uitspraak niet ingegaan op de discrepantie tussen de aanvraag en de afmetingen zoals opgenomen in de vergunning (waar het besluitdocument zelf geen afmeting vermeld). Client is dan ook van mening dat nu er onduidelijkheid is over de afmeting van de paardenbak, reeds om deze reden het beroep gegrond had moeten worden verklaard.

De rechtbank overweegt dat niet schuin hoeft te worden gemeten nu hiervoor in de planregels geen aanwijzing is te vinden.

Cliënten betogen niet zozeer dat schuin moet worden gemeten maar dat de planregel aangeeft dat de voorziening moet worden gerealiseerd op een afstand minder dan 120m. van de voorgevel bij deze bijbehorende woning. Client leest in deze planregel dat de afstand tot de voorgevel voor het volledige bouwwerk minder dan 120m. moet zijn.

Vervolg op de brief van
23 december 2019

Bestemd voor

Bladnummer
3

Nu het bouwwerk niet volledig achter de eigen woning is gerealiseerd, wordt gesproken over 'schuin' meten. Echter, als het bouwwerk conform f. achter de woning was gerealiseerd, had de volledige voorziening op minder dan 120m. moeten liggen.

Cliënten zijn van mening dat deze afstand derhalve geldt voor de volledige voorziening. In de planregels is bovendien niet af te leiden dat de lezing van cliënten niet juist zou zijn. Sterker nog, de planregel spreekt van het realiseren van de voorziening op minder dan 120m. van de voorgevel van de bijbehorende woning. Nergens in de planregel staat dat slechts een gedeelte van de voorziening slechts op 120m. moet worden gerealiseerd.

ad c. de voorzieningen alleen worden gerealiseerd en gebruikt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning;

De rechtbank heeft in zijn uitspraak het beroep op dit punt gegrond verklaard. De rechtbank is van mening dat het voorschrift (door de verschillende interpretaties) voor meerdere uitleg vatbaar is. Nu de uitspraak van de rechtbank in deze procedure slechts beperkt blijft tot een overweging dat meerdere interpretaties gegeven zijn, handhaven cliënten hetgeen in beroep naar voren is gebracht.

In de vergunning was opgenomen dat de paardenbak alleen mag worden gebruikt voor eigen, strikt hobbymatig gebruik van bewoners van de woning.

In beroep is aangevoerd dat cliënten van mening zijn dat als verweerder hiermee als voorwaarde heeft gesteld dat enkel eigen paarden in de paardrijbak mogen rijden, verweerder hiermee een goed uitgangspunt heeft gekozen.

Client vreest echter dat de tekst zoals opgenomen als voorwaarde bij de vergunning teveel ruimte biedt om anderszins te handelen. Client is van mening dat het voorschrift, indien bedoelt dat enkele eigen paarden ter plaatse hobbymatig mogen rijden, het voorschrift niet duidelijk is en leidt tot rechtsonzekerheid bij zowel vergunninghouder als omwonenden.

Het voorgaande geldt overigens ook voor het voorschrift met betrekking tot het gebruik door derden in de vakantieperiode.

Vervolg op de brief van
23 december 2019

Bestemd voor

Bladnummer
4

ad f de voorzieningen, vanaf de weg gezien, achter de achtergevelrooilijn en als regel achter de bestaande eigen bebouwing worden aangelegd en/of worden gebouwd;

In reactie op het bezwaarpunt (achter eigen bebouwing) overweegt verweerder dat de paardenbak voor een deel achter de eigen bebouwing wordt gerealiseerd. Hiermee wordt erkend dat niet voldaan wordt aan het artikel nu in deze planregel is overwogen dat de paardenbak als regel achter de eigen bebouwing moet worden opgericht. Client wijst erop dat het voor minder dan 50% achter de eigen bebouwing wordt gerealiseerd.

Cliënten zijn van mening dat nu niet wordt voldaan aan het uitgangspunt er niet moet worden meegewerkt aan vergunningverlening. Te meer, nu het realiseren van de paardenbak achter het perceel en de woning van cliënten, leidt tot hinder en overlast.

Cliënten zijn van mening dat de rechtbank, evenals verweerder, ten onrechte van mening is dat er ruimte zit in de planregel als gevolg van de aanduiding 'als regel'.

Cliënten zijn van mening dat er weliswaar 'als regel' staat maar dat dit niet betekent dat er ruimte is in de planregels om vervolgens een voorziening te mogen realiseren die voor meer dan de helft van niet achter de eigen bebouwing is gerealiseerd.

'Als regel' maakt dat als uitgangspunt geldt dat juist wel de voorziening moet worden gerealiseerd achter de woning en dat indien het niet achter de woning wordt gerealiseerd geen medewerking kan worden verleend aan vergunningverlening op basis de 'binnenplanse afwijkingmogelijkheid'.

Bovendien blijkt uit niets dat deze regel is opgenomen ter voorkoming van zicht op het bouwwerk.

ad. weidevogelleefgebied

Client wijst er in dit verband op dat de rechtbank niet is ingegaan op het feit dat ook niet was voldaan aan de criteria van de binnenplanse bevoegdheid (waaronder het ontbreken van een groot maatschappelijk belang).

HAA 19/3418 WABOA KL02

Cliënten tekenen tevens hoger beroep aan tegen de uitspraak van de rechtbank Noord-Holland van 22 november 2019 inzake het beroep van [REDACTED] tegen de verleende omgevingsvergunning.

Overgangsrecht

Ten eerste zijn cliënten van mening dat het beroep van [REDACTED] voor zover beroep is gedaan op gebruiksovergangsrecht, niet inhoudelijk had moeten worden behandeld. Het betoog ziet erop dat er geen sprake is van strijdig gebruik indien een paardenbak wordt aangevraagd en vergund. Clienten

Vervolg op de brief van
23 december 2019

Bestemd voor

Bladnummer
5

zijn van mening dat dit aspect van de verleende omgevingsvergunning reeds aanwezig was bij het primaire besluit. [REDACTED] is geen bezwaar ingediend op dit onderdeel van de verleende omgevingsvergunning. Om deze reden had het beroep op dit punt dan ook niet-ontvankelijk moeten worden verklaard en niet inhoudelijk behandeld moeten worden (althans zoals is overwogen door de rechtbank in 6.3 ten aanzien van het beplantingsplan).

Voorschrift eigen hobbymatig gebruik

In rechtsoverweging 5.3 heeft de rechtbank (aldus cliënten) ten onrechte het beroep van [REDACTED] gegrond verklaard en ten onrechte bepaald dat de uitleg zoals gegeven in het voorschrift bij de omgevingsvergunning te beperkt is uitgelegd. Cliënten zijn van mening dat de rechtbank hier een eigen uitleg geeft van de planregels zonder hiervoor een nadere onderbouwing te geven. Cliënten zijn van mening dat uit de planregel duidelijk kan worden gelezen wat het college terecht (ter voorkoming van handhavingprocedures) heeft opgenomen in de vergunning. De rechtbank geeft zijn eigen interpretatie van de planregel

Cliënt vraagt u de bestreden uitspraken te vernietigen

Gelet op het voorgaande verzoeken cliënten het beroep gegrond te verklaren en de uitspraak te vernietigen voor zover de gronden van cliënten ongegrond zijn verklaard en de vergunning is vernietigd vanwege het voorschrift.

Cliënten kunnen zich uiteraard wel verenigen met de uitspraak voor zover dit ziet op de onmogelijkheid vergunning te verlenen op grond van artikel 2.12 lid 1 onder a. ten eerste Wabo.

Ook vraagt cliënt u de gemeente te veroordelen tot vergoeding van de proceskosten, de kosten van de bestuurlijke voorprocedure en het griffierecht.

In de bijlage vindt u een kopie van het bestreden uitspraken

Ik ben vermeld op de lijst van medewerkers met een doorlopende machtiging.

Vervolg op de brief van
23 december 2019

Bestemd voor

Bladnummer
6

Bel of mail ons gerust als u nog vragen hebt

U bereikt mij via de klantenservice op telefoonnummer 088 462 3700. Mailen kan naar klantenservice@achmearechtsbijstand.nl. Uw zaaknummer is R215484915. Wilt u dit nummer altijd noemen als u belt of mailt? Wij kunnen u dan sneller helpen.

J

de Rechtspraak
Rechtbank Noord-Holland

Verzenddatum

26 NOV. 2019

| | AANTEKENEN | PER POST | | PER FAX (088) 462 27 99

Stichting Achmea Rechtsbijstand
tav [redacted] [redacted]
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Bestuursrecht Algemeen
en Belasting

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

t (088) 361 11 75 Bestuurszaken
t (088) 361 11 78 Belastingzaken
f (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

datum 26 november 2019
onderdeel Zittingsfase bestuur Alkmaar
contactpersoon [redacted]
doorkiesnummer [redacted]
ons kenmerk zaaknummer HAA 19 / 3187 WABOA KL02
uw kenmerk R215484915
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp het beroep van [redacted] e.a. te [redacted]

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte [redacted]

Over het beroep met zaaknummer HAA 19 / 3187 WABOA KL02 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Alkmaar

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 19/3187

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 22 november 2019 in de zaak tussen

■■■■■■■■■■ en ■■■■■■■■■■ te ■■■■■■■■■■

eisers

(gemachtigde: ■■■■■■■■■■,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Drechterland, verweerder

(gemachtigden: ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ en ■■■■■■■■■■).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: ■■■■■■■■■■ te ■■■■■■■■■■

(gemachtigde: ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■)

Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder aan derde-partij een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen en afwijken van het bestemmingsplan voor het aanpassen van de bestaande paardrijbak op het perceel ■■■■■■■■■■ in ■■■■■■■■■■

Bij besluit van 25 juni 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers ongegrond verklaard en het primaire besluit in stand gelaten, met aanpassing van de motivering.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit bezwaar gemaakt.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 september 2019. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigden. Derde-partij is verschenen, vergezeld door zijn partner en bijgestaan door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. De verleende omgevingsvergunning ziet op het in afwijking van het bestemmingsplan aanpassen van de bestaande paardrijbak op het perceel ■■■■■■■■■■ in ■■■■■■■■■■ (het perceel). Eisers zijn woonachtig op het naastgelegen perceel.
2. Het wettelijk kader is opgenomen in de bijlage en maakt onderdeel uit van deze uitspraak.

3. Verweerder heeft de omgevingsvergunning verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 1°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), gelezen in verbinding met de artikelen 31.3.1, 31.5.1 en 50.5.3 van de regels van het bestemmingsplan "Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan).

4.1 Eisers betogen dat verweerder ten onrechte met toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 31.5.1 van de planregels omgevingsvergunning heeft verleend. Zij voeren daartoe aan dat met toepassing van dat artikel kan worden afgeweken van de gebruiksregels, maar niet ook van de bouwregels. Voorts wordt aan verschillende van de voor toepassing geldende voorwaarden niet voldaan. Zo is het niet duidelijk of wordt voldaan aan de voorwaarden dat de paardrijbak binnen 120 meter vanaf de voorgevel van de woning wordt gerealiseerd. Er bestaat een discrepantie tussen de afmetingen vermeld op de aanvraag en de afmetingen op de tekening. In de verleende omgevingsvergunning zelf worden geen afmetingen vermeld. Verder wordt niet voldaan aan de voorwaarden dat de paardrijbak als regel achter de eigen bebouwing moet worden opgericht. Minder dan 50% van de paardrijbak is gelegen achter de eigen bebouwing van vergunninghouder. Ten aanzien van de verlichting betogen eisers dat niet duidelijk uit de omgevingsvergunning blijkt dat geen omgevingsvergunning is verleend voor een lichtmast. Op de tekening behorende bij de aanvraag is duidelijk een lichtmast waar te nemen.

4.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan de voorwaarden voor toepassing van de binnenplanse afwijkingsmogelijkheid als bedoeld in artikel 31.5.1 van de planregels is voldaan. De paardrijbak is gelegen binnen een afstand van 120 meter, indien gemeten in een rechte lijn, gerekend vanaf de voorgevel van de woning van vergunninghouder. In het bestemmingsplan is opgenomen dat de paardrijbak, vanaf de weg gezien, achter de achtergevelrooilijn en als regel achter de bestaande eigen bebouwing wordt aangelegd en/of gebouwd. Door de aanduiding "als regel" te gebruiken bestaat de mogelijkheid om in een voorkomend geval anders te beslissen. Met de voorwaarde wordt beoogd om de zichtbaarheid van de openbare weg te beperken. Vanaf de openbare weg bestaat er weinig zicht op de paardrijbak, hetgeen tevens ook met beplanting zal worden tegengegaan. Tot slot zal vergunninghouder geen verlichting gebruiken.

4.3 De rechtbank overweegt dat eisers weliswaar terecht betogen dat met toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 31.5.1 van de planregels alleen van de gebruiksregels kan worden afgeweken, maar dat uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder ook met toepassing van artikel 31.3.1 van de planregels omgevingsvergunning heeft verleend voor het afwijken van de bouwregels. Ten aanzien van de voorwaarde dat de paardrijbak op een afstand van niet meer dan 120 meter gerekend vanaf de voorgevel van de bijbehorende woning moet worden gerealiseerd, overweegt de rechtbank dat blijkens de tekening behorende bij de omgevingsvergunning aan die voorwaarde, indien gemeten in een rechte lijn, wordt voldaan. De rechtbank ziet in de planregels geen aanknopingspunt voor het oordeel dat de afstand schuin dient te worden gemeten. Dat niet wordt voldaan aan de voorwaarde dat de paardrijbak als regel achter de eigen bebouwing moet worden aangelegd kan de rechtbank ook niet volgen. De rechtbank volgt verweerder er in dat er ruimte zit in de aanduiding "als regel" en dat het mogelijk is om in voorkomend geval anders te beslissen. Bovendien is de paardrijbak achter de bestaande eigen bebouwing aangelegd. Dat de paardrijbak niet in zijn volledigheid achter de eigen bebouwing is gelegen maakt niet dat niet aan de voorwaarde is voldaan. Daarbij heeft de voorwaarde als doel te voorkomen dat de paardrijbak zichtbaar is vanaf de openbare weg. Niet is betwist dat dat niet het geval is. Voor zover het betoog van eisers ziet op de eventuele aanwezigheid van een lichtmast merkt de

rechtbank op dat uit de verleende omgevingsvergunning duidelijk blijkt dat de lichtmast niet is vergund. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat aan de voorwaarden voor toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 31.5.1 van de planregels is voldaan. Het betoog slaagt niet.

5.1 Eisers betogen voorts dat ook niet is voldaan aan de voorwaarden voor het toepassen van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid zoals opgenomen in artikel 50.5.3 van de planregels. Zij voeren daartoe aan dat het niet aanleggen van een paardrijbak in dat kader ook een te overwegen alternatief is. Voorts dient het aanleggen van een paardrijbak geen groot openbaar belang. Verder heeft verweerder niet aangetoond dat de aanduiding "weidevogelgebied" evident onjuist is. Ook is niet aangetoond dat de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) zal wijzigen en zolang dat niet is gebeurd kan daarop ook niet worden voorgesorteerd. Bovendien moet worden uitgegaan van de juistheid van de planregels, zodra een bestemmingsplan onherroepelijk is. Eisers verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 18 februari 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BH3227, waarin is bepaald dat moet worden uitgegaan van hetgeen in de planregels is bepaald en dat daarbij de bedoeling van de planwetgever niets kan afdoen. Indien het perceel onjuist is bestemd, dan zal deze bestemming moeten worden gewijzigd middels een besluit van de gemeenteraad.

5.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de omgevingsvergunning is verleend in strijd met de in artikel 50.5.3 van de planregels opgenomen voorwaarden voor toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Volgens verweerder is het echter redelijk de omgevingsvergunning toch te verlenen, omdat gebleken is dat het perceel waarop de paardrijbak wordt aangelegd geen weidevogelleefgebied betreft. De provincie heeft in haar besluit van 11 december 2018 voor het betreffende gebied aangegeven dat er een verzameling aan fouten in de begrenzing is, waarbij het weidevogelleefgebied strak om gebouwen heen is gelegd en de ervan ten onrechte als weidevogelleefgebied zijn aangemerkt. Nu de aanduiding "weidevogelleefgebied" evident onjuist is, kan een beroep worden gedaan op een nuancering van de formele rechtskracht van het bestemmingsplan.

5.3 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 50.5.3 van de planregels. Dat het redelijk is de omgevingsvergunning toch te verlenen met gebruikmaking van deze binnenplanse afwijkingsbevoegdheid, omdat gebleken is dat het perceel geen weidevogelleefgebied betreft, kan de rechtbank niet volgen. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, zie onder meer de uitspraak van 28 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:638, is met het onherroepelijk worden van een bestemmingsplan de rechtmatigheid van het geldend planologisch regime een gegeven. Dat de aanduiding "weidevogelleefgebied" volgens verweerder onjuist is doet daar niet aan af. Nu niet wordt voldaan aan de voorwaarden zoals opgenomen in artikel 50.5.3 van de planregels, was verweerder niet bevoegd om met toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid omgevingsvergunning te verlenen. Het betoog slaagt.

6.1 Eisers betogen dat het aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift met betrekking tot het gebruik van de paardrijbak onduidelijk is. Niet duidelijk is wat door verweerder wordt verstaan onder "eigen, strikt hobbymatig gebruik". Ook is niet duidelijk wat wordt bedoeld met gebruik door derden in de vakantieperiode. Het voorschrift biedt teveel ruimte om anderszins te handelen. De voorwaarde leidt daarom tot rechtsonzekerheid voor eisers en vergunninghouder.

6.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat het voorschrift voldoende duidelijk is. Het gebruik door derden kan niet worden aangemerkt als het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning. Alleen de bewoners mogen van de paardrijbak gebruik maken met hun eigen paarden. Het is toegestaan dat derden incidenteel op de eigen paarden van de bewoners rijden als de bewoners bijvoorbeeld op vakantie zijn. Niet valt in te zien dat het voorschrift kan leiden tot rechtsonzekerheid voor eisers of vergunninghouder.

6.3 Naar het oordeel van de rechtbank is het aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift met betrekking tot het gebruik van de paardrijbak onduidelijk, reeds omdat verweerder wisselende voorbeelden geeft van welk gebruik volgens hem is toegestaan. Het betoog slaagt.

7. Het beroep is gegrond. De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien, omdat verweerder alsnog dient te beoordelen of vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12, aanhef en onder a, onderdeel 2° of onderdeel 3°, van de Wabo mogelijk is. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

8. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1).

8. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

Zaaknummer: HAA 19/3187

Pagina 5 van 8

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 174,- aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.024,-.

Deze uitspraak is gedaan door ■ W.B. Klaus, rechter, in aanwezigheid van mr. M. van

J

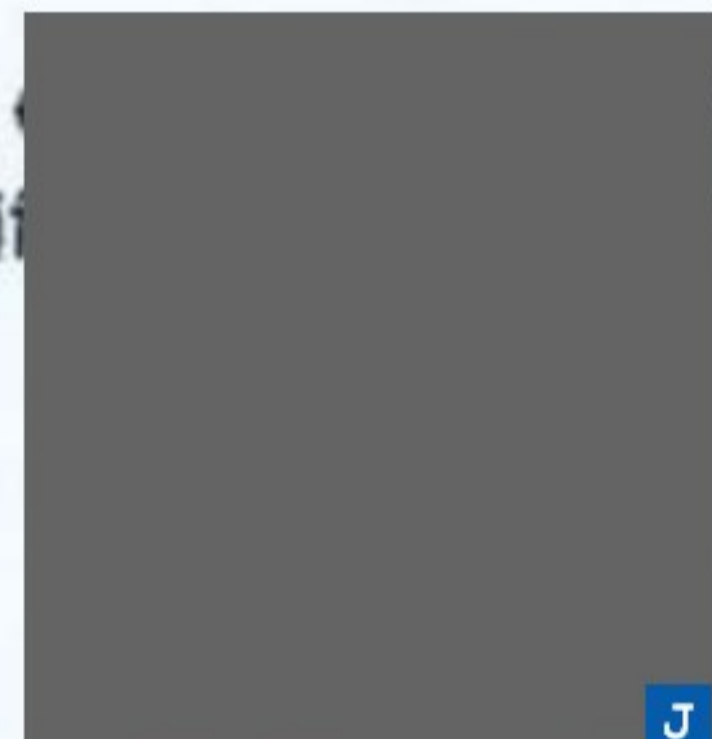
Afschrift verzonden aan partijen op:

26 NOV 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

voor ■ afschrift.
De griffier ■ rechtbank

J

BIJLAGE

1. Op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het bouwen van een bouwwerk.

Op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan.

Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 1°, van de Wabo, kan de omgevingsvergunning, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening, met toepassing van de in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking.

2. Op het perceel is het bestemmingsplan "Eerste herziening Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan Eerste herziening) en het bestemmingsplan "Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan) van toepassing. Op de betreffende gronden rust de bestemming "Tuin-2" en de aanduiding "Weidevogelleefgebied".

Op grond van artikel 30, aanhef, van het bestemmingsplan Eerste herziening zijn voor zover de gronden binnen de herziening zijn voorzien van een bestemmingsplan met de bestemming "Tuin-2" de regels van artikel 31 van het bestemmingsplan van toepassing. Voorts worden de regels van het bestemmingsplan gewijzigd dan wel aangevuld zoals in het bestemmingsplan Eerste herziening is aangegeven. Behoudens de wijzigingen blijven de overige regels van artikel 31 ongewijzigd van toepassing.

Op grond van artikel 31.1 van het bestemmingsplan en artikel 30.1 van het bestemmingsplan Eerste herziening zijn de voor "Tuin-2" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. tuinen behorende bij de op de aangrenzende gronden gelegen woonhuizen;
- b. bijgebouwen;
- c. een kleinschalige camping, uitsluitend op de gronden ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van wonen - kleinschalige camping",

met daaraan ondergeschikt:

- d. een verteltuin, uitsluitend op de gronden ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van tuin - verteltuin",
- e. woonstraten en paden;
- f. parkeervoorzieningen;
- g. waterlopen en waterpartijen,

met de daarbij behorende:

- h. bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, niet zijnde paardrijdbakken, zwembaden en tennisbanen.

Op grond van artikel 31.2.2 van het bestemmingsplan Eerste herziening gelden voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, de volgende regels:

-
- a. er mogen geen paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden worden gebouwd, met uitzondering van de bestaande paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden;

Op grond van artikel 31.3.1 van het bestemmingsplan kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 31.2.2. sub a in die zin dat paardrijdbakken, tennisbanen en/of zwembaden worden toegestaan, mits:

- tevens de in lid 31.5.1. bedoelde omgevingsvergunning is verleend.

Op grond van artikel 31.4 van het bestemmingsplan wordt tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, wordt in ieder geval gerekend:

- het gebruik van gronden voor de bouw en/of de aanleg van een paardrijdbak, tennisbaan of een zwembad met de daarbij behorende bouwwerken, met uitzondering van de bestaande paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden.

Op grond van artikel 31.5.1 van het bestemmingsplan kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 31.4. in die zin dat gronden, voor zover gelegen binnen het bestemmingsvlak, worden gebruikt voor de aanleg en/of bouw van een paardrijdbak, een tennisbaan en/of een zwembad, mits:

- a. tevens de in lid 31.3.1. bedoelde omgevingsvergunning wordt verleend;
- b. de voorzieningen worden gerealiseerd op een afstand van niet meer dan 120,00 m gerekend vanaf de voorgevel van de bijbehorende woning;
- c. de voorzieningen alleen worden gerealiseerd en gebruikt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning;
- d. de gezamenlijke oppervlakte van de voorzieningen per woning niet meer bedraagt dan 2.400 m²;
- e. de afstand van de voorzieningen tot de perceelgrens niet minder bedraagt dan 5,00 m;
- f. de voorzieningen, vanaf de weg gezien, achter de achtergevelrooilijn en als regel achter de bestaande eigen bebouwing worden aangelegd en/of worden gebouwd;
- g. er een beplantingsplan wordt ingediend voor een strook met beplanting van niet minder dan 3,50 m breed tussen de voorzieningen en de perceelgrens. Het bevoegd gezag kan in een specifieke situatie in het belang van het behoud van het open landschap besluiten dat geen of slechts enkele beplanting moet worden aangelegd. De beplanting zal uit streekeigen soorten bestaan en overeenkomstig het goedgekeurde beplantingsplan worden aangelegd en in stand gehouden;
- h. de bouwhoogte van de lichtmasten niet meer bedraagt dan 10,00 meter;
- i. het aantal lichtmasten niet meer bedraagt dan 6;
- j. er sprake is van objectgerichte verlichting;
- k. de verlichting van de lichtmasten niet buiten de perceelgrens schijnt;
- l. de verlichting van de lichtmasten vanaf 21.00 uur tot zonsopgang niet brandt en van een verzegelde tijdschakelaar is voorzien;
- m. de afstand van de lichtmasten tot de nabij gelegen woningen niet minder bedraagt dan 30,00 meter;
- n. op basis van een verlichtingsrapport van een ter zake deskundige is aangetoond dat aan de voorwaarden in sub j, k, l en m wordt voldaan.

Op grond van artikel 50.5.1 van de planregels zijn de gronden ter plaatse van de aanduiding "weidevogelleefgebied", behalve voor de daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor het behoud van de weidevogelleefgebieden.

Op grond van artikel 50.5.2 van de planregels gelden op of in deze gronden , in afwijking van het bepaalde in de daar voorkomende bestemming(en), de volgende regels voor het bouwen van gebouwen:

- a. er mogen geen gebouwen of bouwwerken, geen gebouwen worden gebouwd anders dan in een bestaand bouwvlak of de uitbreiding van een bestaand bouwvlak;
- b. er mag geen nieuwe infrastructuur worden aangelegd.

Op grond van artikel 50.5.3 van de planregels kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 50.5.2, mits:

- a. geen aanvaardbaar alternatief aanwezig is;
- b. een groot openbaar belang wordt gediend met het verlenen van de omgevingsvergunning;
- c. er in het geval van woningbouw sprake is van de regeling Ruimte voor Ruimte als bedoeld in artikel 16 van de provinciale verordening en waarbij natuurdoelen leidend zijn;
- d. woningbouw bijdraagt aan een substantiële verbetering van in de directe omgeving daarvan aanwezige natuur kwaliteiten van het landschap;
- e. schade zoveel mogelijk wordt voorkomen en resterende schade wordt gecompenseerd;
- f. de maatregelen ten behoeve van de compensatie als bedoeld sub a daadwerkelijk worden uitgevoerd;
- g. de ruimtelijke kwaliteitseisen als bedoeld in artikel 15 van de provinciale verordening in acht genomen zijn.

de Rechtspraak
Rechtbank Noord-Holland

Verzenddatum
26 NOV. 2019

[] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX (088) 462 27 99

Stichting Achmea Rechtsbijstand
tav [redacted]
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Bestuursrecht Algemeen
en Belasting

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

t (088) 361 11 75 Bestuurszaken
t (088) 361 11 78 Belastingzaken
f (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 26 november 2019
onderdeel Zittingsfase bestuur Alkmaar
contactpersoon [redacted]
doorkiesnummer [redacted]
ons kenmerk zaaknummer HAA 19 / 3418 WABOA KL02
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp het beroep van [redacted]

Geachte [redacted]

Over het beroep met zaaknummer HAA 19 / 3418 WABOA KL02 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

[redacted]

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Alkmaar

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 19/3418

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 22 november 2019 in de zaak tussen

█ te █ eiser
(gemachtigde: █)

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Drechterland, verweerder
(gemachtigden: █ en █)

Als derde-partij hebben aan het geding deelgenomen: █ en █
te █
(gemachtigde: █)

Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder aan eiser een omgevingsvergunning verleend voord de activiteiten bouwen en afwijken van het bestemmingsplan voor het aanpassen van de bestaande paardrijbak op het perceel █ in █

Bij besluit van 25 juni 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van derde-partij ongegrond verklaard en het primaire besluit in stand gelaten, met aanpassing van de motivering en voorwaarden.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 september 2019. Eiser is verschenen, vergezeld door zijn partner en bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigden. Derde-partij is verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.

Overwegingen

1. De verleende omgevingsvergunning ziet op het in afwijking van het bestemmingsplan aanpassen van de bestaande paardrijbak op het perceel █ in █ (het perceel). Eiser is woonachtig op het perceel. Derde-partij is woonachtig op het naastgelegen perceel.

2. Het wettelijk kader is opgenomen in de bijlage en maakt onderdeel uit van deze uitspraak.

3. Verweerder heeft de omgevingsvergunning verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 1°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), gelezen in verbinding met de artikelen 31.3.1, 31.5.1 en 50.5.3 van de regels van het bestemmingsplan "Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan).

4.1 Eiser betoogt dat het huidige gebruik van de paardrijbak, waaronder het hobbymatig gebruik dat mede door derden plaatsvindt, onder het overgangsrecht van het bestemmingsplan valt. Dit betekent dat eiser voor wat betreft het gebruik van de paardrijbak niet handelt in strijd met het bestemmingsplan en dat daarom geen omgevingsvergunning voor de activiteit afwijken van het bestemmingsplan is vereist. Ter onderbouwing van zijn standpunt verwijst eiser naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 17 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:146. Daarnaast is de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid zoals opgenomen in het bestemmingsplan onverbindend wegens strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet ruimtelijke ordening (Wro), omdat het gebruik van de paardrijbak is beschermd door het overgangsrecht. Dat gebruik kan op grond van het bestemmingsplan niet meer beperkt worden.

4.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat het overgangsrecht niet van toepassing is, omdat het gebruik van de paardrijbak reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan. Daarbij heeft eiser op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat er al twintig jaar op deze wijze van de paardrijbak gebruik wordt gemaakt.

4.3 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, zie onder meer de uitspraak van 11 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2319, rust in beginsel op degene die een beroep doet op het overgangsrecht de plicht om aannemelijk te maken dat dit van toepassing is. Om te kunnen vaststellen of het gebruik van de paardrijbak door het overgangsrecht wordt beschermd, dient eiser aannemelijk te maken dat dit gebruik reeds bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan (de peildatum) en daarna onafgebroken is voortgezet.

4.4 De rechtbank is van oordeel dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het huidige gebruik van de paardrijbak, waaronder het hobbymatig gebruik dat mede door derden plaatsvindt, reeds bestond op de peildatum (24 juni 2013) en sindsdien onafgebroken is voortgezet. Uit de door eiser overgelegde verklaringen en de factuur van Out B.V. blijkt niet dat het huidige gebruik van de paardrijbak vanaf de peildatum onafgebroken heeft plaatsgevonden en in welke omvang dat heeft plaatsgevonden. Ook is niet gebleken dat het ging om niet-bedrijfsmatig gebruik. Gelet op het voorgaande kan het beroep op het overgangsrecht – los van de vraag of het huidige gebruik al of niet in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan – niet slagen.

5.1 Eiser betoogt dat het aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift met betrekking tot het gebruik van de paardrijbak te verstrekkend is. Volgens verweerder valt het gebruik door derden niet onder het hobbymatig gebruik dat van de paardrijbak mag worden gemaakt. Dit betekent dat alleen de bewoners van woning met eigen paarden gebruik mogen maken van de paardrijbak. Derden mogen alleen incidenteel op de eigen paarden van de bewoners van de woning rijden, als de bewoners langere tijd afwezig zijn. Verweerder gaat hiermee voorbij aan de bedoeling van de planregels. De bedoeling van de voorwaarde voor toepassing van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid dat de paardrijbak alleen mag worden gerealiseerd en gebruikt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning, is het voorkomen dat paardrijbakken voor commerciële doeleinden

worden gebruikt. Daarvan is in het onderhavige geval geen sprake. Verweerder heeft niet deugdelijk gemotiveerd waarom het gebruik door derden niet onder het hobbymatig gebruik door eiser valt. Voorts is het betreffende voorschrift in strijd met het evenredigheidsbeginsel.

5.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat het, om te kunnen voldoen aan de voorwaarde zoals opgenomen in artikel 31.5.1, onder c, van de planregels, noodzakelijk is dat invulling wordt gegeven aan het begrip "hobbymatig gebruik" en dit als voorschrift in de omgevingsvergunning op te nemen. Eiser wordt door verweerder beschouwd als bewoner van de woning en gebruiker van een niet-openbare paardrijbak. Aan de paardrijbak liggen geen verdiensten ten grondslag en in de paardrijbak lopen alleen de eigen paarden van eiser. Verweerder acht het van belang om overeenkomstig de hiervoor genoemde bepaling uit het bestemmingsplan te bepalen dat de paardrijbak niet gebruikt mag worden door derden om op paarden van die derden te rijden. Het hobbymatig gebruik met het paard of de paarden van de bewoners van de woning zelf betekent niet dat er nimmer een derde op de paarden van de bewoners mogen rijden in de paardrijbak. De bepaling is uitdrukkelijk niet bedoeld als dwingelandij over wie er wel en niet op het paard van eiser mag rijden in de paardrijbak van eiser. Het doel van de bepaling is het voorkomen van bedrijfsmatige manege- en pensionactiviteiten. Dat genoemd voorschrift zonder overleg met eiser in de omgevingsvergunning is opgenomen komt doordat het gebruik als zodanig in het bestemmingsplan is opgenomen. Daarmee is een overleg met eiser overbodig.

5.3 Naar het oordeel van de rechtbank is het aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift met betrekking tot het gebruik van de paardrijbak te verstrekkend. De voorwaarde zoals opgenomen in artikel 31.5.1, onder c, van de planregels moet zo worden begrepen dat bedrijfsmatig gebruik van de paardrijbak niet is toegestaan. Door aan de omgevingsvergunning als voorschrift te verbinden dat de paardrijbak alleen mag worden gebruikt ten behoeve van eigen, strikt hobbymatig gebruik - nog daargelaten de vraag of het hobbymatig gebruik van paarden op het perceel in overeenstemming is met de woonbestemming (zie de uitspraak van deze rechtbank van heden in de zaak HAA 18/5628, rechtsoverweging 4.4) - van de bewoners van de woning en dat derden geen gebruik van de paardrijbak mogen maken, heeft verweerder de voorwaarde zoals opgenomen in artikel 31.5.1, onder c, van de planregels te beperkt uitgelegd. Bovendien is het voorschrift onduidelijk, reeds omdat verweerder wisselende voorbeelden geeft van welk gebruik volgens hem is toegestaan. Het betoog slaagt.

6.1 Eiser betoogt dat verweerder hem ten onrechte een beplantingsplan heeft opgelegd. Verweerder heeft de discretionaire bevoegdheid om te bezien of geen of slechts enkele beplanting moet worden aangelegd. Het beplantingsplan heeft als doel het zicht op de paardrijbak vanaf de openbare weg, weg te nemen, maar de paardrijbak is niet zichtbaar vanaf de openbare weg. Bovendien heeft eiser daar waar de paardrijbak zichtbaar zou kunnen zijn, alternatieve oplossingen gebruikt. Verweerder heeft niet deugdelijk gemotiveerd waarom een beplantingsplan nodig is, ondanks het feit dat de paardrijbak niet zichtbaar is vanaf de openbare weg. Voorts heeft verweerder gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel door niet goed te onderzoeken of de paardrijbak zichtbaar is vanaf de openbare weg.

6.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat vanaf de tuin van derde-partij zicht bestaat op de paardrijbak. Verweerder acht het van belang om aan deze zijde beplanting aan te brengen. Ook aan de noordzijde, waar de paardrijbak voor een groot gedeelte grenst aan de [REDACTED] is het van belang dat deze wordt beplant zodat bezoekers van de [REDACTED]

geen overlast ervaren van de paardrijbak. Om te waarborgen dat het zicht op de paardrijbak en de paarden vanaf deze zijdes zoveel mogelijk wordt ontnomen is een minimale hoogte opgenomen in het beplantingsplan.

6.3 Tussen partijen is niet in geschil dat, zoals ter zitting is komen vast te staan, het beplantingsplan dat behoorde bij het primaire besluit bij het bestreden besluit is gewijzigd. Het beplantingsplan is minder omvangrijk geworden. Voorts staat vast dat eiser geen bezwaar heeft gemaakt tegen het primaire besluit en niet is gebleken dat eiser dat redelijkerwijs niet kan worden verweten. Gelet op het bepaalde in artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aanvaard dat gronden worden aangevoerd die reeds tegen het primaire besluit naar voren hadden kunnen worden gebracht. Dit betekent dat hetgeen eiser in dit kader aanvoert, wat daar verder van zij, buiten bespreking blijft.

7. Gelet op hetgeen is overwogen onder 5.3 behoeft het beroep op het gelijkheidsbeginsel geen bespreking meer.

8. Het beroep is gegrond. De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank ziet, gelet op hetgeen de rechtbank heeft overwogen in de uitspraak van heden in de zaak HAA 19/3187, geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

9. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1).

10. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

Zaaknummer: HAA 19/3418

Pagina 5 van 8

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 174,- aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.024,-.

Deze uitspraak is gedaan door W.B. Klous, rechter, in aanwezigheid van

Afschrift verzonden aan partijen op: 26 NOV 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

afschrift,
rechtbank
d

J

BIJLAGE

1. Op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het bouwen van een bouwwerk.

Op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, is het verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan.

Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 1°, van de Wabo, kan de omgevingsvergunning, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en, indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening, met toepassing van de in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking.

2. Op het perceel is het bestemmingsplan "Eerste herziening Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan Eerste herziening) en het bestemmingsplan "Drechterland Zuid" (het bestemmingsplan) van toepassing. Op de betreffende gronden rust de bestemming "Tuin-2" en de aanduiding "Weidevogelleefgebied".

Op grond van artikel 30, aanhef, van het bestemmingsplan Eerste herziening zijn voor zover de gronden binnen de herziening zijn voorzien van een bestemmingsplan met de bestemming "Tuin-2" de regels van artikel 31 van het bestemmingsplan van toepassing. Voorts worden de regels van het bestemmingsplan gewijzigd dan wel aangevuld zoals in het bestemmingsplan Eerste herziening is aangegeven. Behoudens de wijzigingen blijven de overige regels van artikel 31 ongewijzigd van toepassing.

Op grond van artikel 31.1 van het bestemmingsplan en artikel 30.1 van het bestemmingsplan Eerste herziening zijn de voor "Tuin-2" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. tuinen behorende bij de op de aangrenzende gronden gelegen woonhuizen;
- b. bijgebouwen;
- c. een kleinschalige camping, uitsluitend op de gronden ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van wonen - kleinschalige camping",

met daaraan ondergeschikt:

- d. een verteltuin, uitsluitend op de gronden ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van tuin - verteltuin",
- e. woonstraten en paden;
- f. parkeervoorzieningen;
- g. waterlopen en waterpartijen,

met de daarbij behorende:

- h. bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, niet zijnde paardrijdbakken, zwembaden en tennisbanen.

Op grond van artikel 31.2.2 van het bestemmingsplan Eerste herziening gelden voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde, de volgende regels:

-
- a. er mogen geen paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden worden gebouwd, met uitzondering van de bestaande paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden;

Op grond van artikel 31.3.1 van het bestemmingsplan kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 31.2.2. sub a in die zin dat paardrijdbakken, tennisbanen en/of zwembaden worden toegestaan, mits:

- tevens de in lid 31.5.1. bedoelde omgevingsvergunning is verleend.

Op grond van artikel 31.4 van het bestemmingsplan wordt tot een gebruik, strijdig met deze bestemming, wordt in ieder geval gerekend:

- het gebruik van gronden voor de bouw en/of de aanleg van een paardrijdbak, tennisbaan of een zwembad met de daarbij behorende bouwwerken, met uitzondering van de bestaande paardrijdbakken, tennisbanen en zwembaden.

Op grond van artikel 31.5.1 van het bestemmingsplan kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 31.4. in die zin dat gronden, voor zover gelegen binnen het bestemmingsvlak, worden gebruikt voor de aanleg en/of bouw van een paardrijdbak, een tennisbaan en/of een zwembad, mits:

- a. tevens de in lid 31.3.1. bedoelde omgevingsvergunning wordt verleend;
- b. de voorzieningen worden gerealiseerd op een afstand van niet meer dan 120,00 m gerekend vanaf de voorgevel van de bijbehorende woning;
- c. de voorzieningen alleen worden gerealiseerd en gebruikt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning;
- d. de gezamenlijke oppervlakte van de voorzieningen per woning niet meer bedraagt dan 2.400 m²;
- e. de afstand van de voorzieningen tot de perceelgrens niet minder bedraagt dan 5,00 m;
- f. de voorzieningen, vanaf de weg gezien, achter de achtergevelrooilijn en als regel achter de bestaande eigen bebouwing worden aangelegd en/of worden gebouwd;
- g. er een beplantingsplan wordt ingediend voor een strook met beplanting van niet minder dan 3,50 m breed tussen de voorzieningen en de perceelgrens. Het bevoegd gezag kan in een specifieke situatie in het belang van het behoud van het open landschap besluiten dat geen of slechts enkele beplanting moet worden aangelegd. De beplanting zal uit streekeigen soorten bestaan en overeenkomstig het goedgekeurde beplantingsplan worden aangelegd en in stand gehouden;
- h. de bouwhoogte van de lichtmasten niet meer bedraagt dan 10,00 meter;
- i. het aantal lichtmasten niet meer bedraagt dan 6;
- j. er sprake is van objectgerichte verlichting;
- k. de verlichting van de lichtmasten niet buiten de perceelgrens schijnt;
- l. de verlichting van de lichtmasten vanaf 21.00 uur tot zonsopgang niet brandt en van een verzegelde tijdschakelaar is voorzien;
- m. de afstand van de lichtmasten tot de nabij gelegen woningen niet minder bedraagt dan 30,00 meter;
- n. op basis van een verlichtingsrapport van een ter zake deskundige is aangetoond dat aan de voorwaarden in sub j, k, l en m wordt voldaan.

Op grond van artikel 50.5.1 van de planregels zijn de gronden ter plaatse van de aanduiding "weidevogelleefgebied", behalve voor de daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor het behoud van de weidevogelleefgebieden.

Op grond van artikel 50.5.2 van de planregels gelden op of in deze gronden, in afwijking

van het bepaalde in de daar voorkomende bestemming(en), de volgende regels voor het bouwen van gebouwen:

- a. er mogen geen gebouwen of bouwwerken, geen gebouwen worden gebouwd anders dan in een bestaand bouwvlak of de uitbreiding van een bestaand bouwvlak;
- b. er mag geen nieuwe infrastructuur worden aangelegd.

Op grond van artikel 50.5.3 van de planregels kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in lid 50.5.2, mits:

- a. geen aanvaardbaar alternatief aanwezig is;
- b. een groot openbaar belang wordt gediend met het verlenen van de omgevingsvergunning;
- c. er in het geval van woningbouw sprake is van de regeling Ruimte voor Ruimte als bedoeld in artikel 16 van de provinciale verordening en waarbij natuurdoelen leidend zijn;
- d. woningbouw bijdraagt aan een substantiële verbetering van in de directe omgeving daarvan aanwezige natuur kwaliteiten van het landschap;
- e. schade zoveel mogelijk wordt voorkomen en resterende schade wordt gecompenseerd;
- f. de maatregelen ten behoeve van de compensatie als bedoeld sub a daadwerkelijk worden uitgevoerd;
- g. de ruimtelijke kwaliteitseisen als bedoeld in artikel 15 van de provinciale verordening in acht genomen zijn.

Op grond van artikel 54.2, sub a, van de planregels mag het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, worden voortgezet, behoudens voor zover uit de Richtlijn 79/409/EEG en 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand onderscheidenlijk van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna beperkingen voortvloeiend ten aanzien van ten tijde van de inwerkingtreding van het bestemmingsplan bestaand gebruik.

Op grond van artikel 54.2, sub b, van de planregels is het verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in sub a, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.

Op grond van artikel 54.2, sub c, van de planregels is het verboden, indien het gebruik, bedoeld in sub a, na de inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

Op grond van artikel 54.2, sub d, van de planregels is het bepaalde in sub a niet van toepassing op gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepaling van dat plan.

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen